

V šeználek

Akce

5. ČÍSLO
LEDEN

Křížovka

Vtipy

Povídka

- 2..... Obsah a úvodník
- 3..... Vánoce očima dětí
- 4..... Vánoce očima dětí
- 5..... Vánoce očima dětí
- 6..... Vánoce očima dětí
- 7..... Vítězná povídka
- 8..... Vítězná povídka
- 9..... Vítězná povídka
- 10..... Vítězná povídka
- 11..... Pejskování
- 12..... Pejskování
- 13..... Myanmar – dokument
- 14..... Křížovka
- 15..... Kvíz
- 16..... Ples rodičů
- 17..... Tip na film
- 18..... Tip na film
- 19..... Kam na jarňáky?
- 20..... Pro legraci

Milí čtenáři našeho školního časopisu,

že byly před chvílí Vánoce? A najednou je konec ledna? Ano, i nám v redakci čas rychle utíká. Snažíme se ale nezahálet, abychom vám mohli jako každý měsíc nabídnout směsici novinek a zajímavostí.

V první části časopisu se dozvíte, jak prožili žáci Vánoce. Další součástí je vítězná povídka Báry Broklové a také „pejskování“ členů ŽP v útulku v Hodoníně. Dokument o Barmě nás přiměl k tomu, abychom jej rozšířili o vědomostní hry. Závěrem se dozvíte, kam třeba vyrazit na jarní prázdniny nebo něco o filmovém trháku Bohemian Rhapsody.

Příjemnou zábavu

Vánoce očima dětí

VÁNOCE OČIMA ŽÁKŮ

Hned první den po Vánocích, když jsme se po téměř dvou týdnech znovu setkali na půdě školy, jsme nechali naše žáky zavzpomínat na letošní Vánoce a na uplynulý rok 2018. A tady vám přinášíme jejich reakce.

Vánoce pro mě začaly, když....

- ...zazvonilo, skončila škola a začaly prázdniny.
- ...jsme nazdobili vánoční stromeček.
- ...se doma upekla první várka perníčků.
- ...byl Mikuláš a dostala jsem adventní kalendář.
- ...byla štědrovečerní večeře.
- ...jsem dostal dárky.
- ...jsme si dali ve škole dárky.
- ...začal prosinec.
- ...začal advent.

Vánoce pro mě znamenají...

- ...že je všechno jinak.
- ...volno.
- ...nejkrásnější svátky v roce.
- ...čas s rodinou a radost z dárků.
- ...svátky klidu, míru, lásky a čas strávený s rodinou.
- ...relaxace u krbu na naší chatě.

Vánoce očima dětí

...šťastný den.

...klid od školy!

Můj Štědrý den vypadal tak, že...

...byl štědrý.

...jsme hráli hry.

...jsme se dívali na pohádky.

...jsme zanesli do lesa zvířátkům kaštany a mrkev, povečeřeli a rozbalovali dárky.

...jsem měla na sobě vánoční ponožky, dívala se na pohádky, měla uklizený pokoj a jedla cukroví.

...stůl byl plný jídla a pak se rozdaly dárky.

...jsem byl u televize.

... jsem ležela, aniž bych věděla, že je prosinec.

...jsem vstal, čekal do pěti, povečeřel, dostal dárek a šel spát.

...jsem celý den koukala na horory, pak se navečeřela v trochu lepším oblečení a pod stromem jsem rozbalila kupu materiálních blbostí.

Na Štědrý den jsme doma večeřeli...

...rybí polévku a amura s bramborovým salátem.

...kapra s bramborovým salátem.

...houbová polévka a řížky s bramborovým salátem.

...máslovou polévku a kapra.

...lososa.

...kyselici a řízek s bramborovým salátem.

Vánoce očima dětí

...rybí polévku a lososa s bramborovou kaší.

...hrachovou polévku a řízek.

Nejkrásnější pohádka nebo film o Vánocích byla / byl pro mě...

...Pelíšky.

...12 měsíčků.

...Dařbuján a Pandrhola.

...Tři oříšky pro Popelku.

...Šíleně smutná princezna.

...S čerty nejsou žerty.

...Chrinch.

...Anděl Páně.

...Kouzelník Žito.

...Mrazík.

...Sám doma – Ztracen v New Yorku (pozn. redakce – tento film z roku 1992 byl uveden jako nejčastější odpověď)

...nebyla žádná, nedíval jsem se na televizi.

Na Vánocích mi snad vadí jen, že...

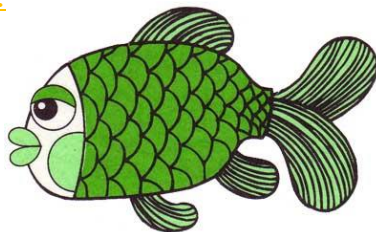
... jsou všichni ve stresu a hádají se.

... nemůžu celý den jíst.

... jsou jednou do roka.

... není sněh.

... to strašně rychle uběhne.

Vánoce očima dětí

...se z nich stal velmi komerční svátek.

...se všichni stresují kvůli dárkům.

...máme toho kapra ☹.

...nejsou delší.

...že vždycky přiberu.

To nejlepší v roce 2018 ...

...pro mě byl konec a začátek roku s kamarády.

...pro mě bylo, že jsem poznala super lidi, kterým můžu všechno říct.

... pro mě byla letní dovolená.

...nebylo pro mě nic ☹.

...pro mě bylo, že jsem šla s mamkou večer ven a popovídaly
jsme si trochu jinak než obvykle.

...pro mě byly dva měsíce prázdnin v létě.

...pro mě bylo, když jsem zjistil, že budu strýcem.

...pro mě bylo, že jsme si koupili nového pejska.

...že jsme ho všichni prožili ve zdraví a spolu.

...pro mě bylo, že jsem poprvé tajně dopil velice dobré víno.

Žáci ZŠ Staré Město

Vítězná povídka

HVĚZDA, CO NIKDY NEUHASNE

Kdybyste se v našem městě zeptali kteréhokoli adolescenta ve věku od čtrnácti do osmnácti let na jméno Sally Brexová, dostali byste nejružnější odpovědi: „To je ta holka s rakovinou.“ „Znám ji, chodí k nám do školy.“ „Jo, myslím, má nějaký nádor nebo tak.“ Je jen málo teenagerů, kteří by vám dali podrobný popis o mě. Existuje totiž jen hrstka lidí, kteří se smí nazývat mými přáteli.

Mým nejlepším kamarádem je o dva roky starší osmnáctiletý Cooper. Kluk, který mě vždy nabije energií, když je mi zle, když cítím, jak si rakovina pochutnává na mých orgánech. Je neuvěřitelný sympaták na první pohled. A mou nejlepší kamarádkou je Theresa, spolužačka už od školky, věčně nespokojená, zamračená a s pusou plnou negativních názorů. Přesto si bez ní nedokážu představit život.

Před dvěma lety jsem si hodně stěžovala na bolesti břicha a později i na nepříjemné křeče v oblasti hrudníku. A tehdy mi v nemocnici sdělili diagnózu. Co jako první probleskne hlavou ustrašené čtrnáctileté holce? Já umřu. Jo, a bude to dřív, než stihneš potkat svou životní lásku, mít děti, dům, práci, kterou budeš milovat, napsat knihu a přežít své rodiče. Protože když máte rakovinu v neléčitelném stadiu, lékaři vám jen můžou prodloužit čas na tomto světě. Po celou dobu v nemocnici jsem si zakázala brečet. Pevnou vůli jsem porušila až v okamžiku, kdy jsem ztěžka dopadla na pelest postele v mém pokoji. Ten večer byl hodně slzavý. Plakala jsem já, moje máma, táta i malý brácha, který vlastně ani nevěděl, co to ta rakovina je, a proč musím umřít.

Vítězná povídka

O den později se to dozvěděl Cooper s Theresou. Nikdy hlas mého blond'atého kamaráda nezněl zlomeněji. Ani v době, kdy se s ním rozešla přítelkyně, ani v době, kdy mu zemřel milovaný dědeček...

Ale naučila jsem se s tím žít. Uživat si všech krás světa, které nás obklopují. Dívat se na svět přes duhová sklíčka. Aspoň nakrátko...

Od mé diagnózy uběhlo přesně 26 měsíců. Nad ránem se probouzím, je mi hůř než kdy jindy. Nemůžu téměř dýchat. Hrdlo mám sevřené, bolí mě celé tělo, krev mi tepe na spáncích, cítím se celá v jednom ohni a v rukou a nohou mi běhají tisíce mravenců. Sípavým hlasem volám na mámu. Ihned odjíždíme do nemocnice. Tam mi pomůžou.

Jsem doma, krajinu zahalila temnota noci. Probouzím se a tiše odcházím do ložnice rodičů. Máma nespí, táta nespí. Oba zkroušeně sedí na posteli a zarytě mlčí. Promluvím a uslyším mámin hysterický pláč, jenž drásá mé uši. Něco je špatně. „Mamínko, neplakej!“ Táta se u ní krčí, v očích strach. Nic víc než strach, strach, který duši plní a plní, až je nacpaná k prasknutí a pak prostě povolí a rozcupuje nervy.

„Tatínku, co se děje?“ Přibíhá ospalý Tommy, obchází mě velikým obloukem, pláče, bojí se, třesou se mu ramínka, a to rozechvívá jeho vytahané pyžamo s modrým traktůrkem. Přitiskne obličej k máminu hrudníku. „Tommy, všechno je dobrý, všechno je v pořádku,“ usměju se na něj a natáhnou k němu ruku s vyhublými prsty. Všichni tři se teď k sobě přitisknou ještě víc. Máma brečí víc, Tommy brečí víc, táta brečí víc. Strachu je v pokoji tolik, že by se mohl rozdat všem lidem na světě. Je ho tolik, že mě to nutí vyběhnout z domu. Ničemu nerozumím.

Vítězná povídka

Utíkám v růžovém pyžamu potemnělými ulicemi letní noci k malému žlutému domku až na druhém konci města. Pálí mě stehna, říkám si „spěchej pomalu“, ale nezastavím se. Nemyslím na nic, není o čem přemýšlet. A přece mi na mysl vyvstane zběžně myšlenka: „Běžím už bezmála dvacet minut, moje plíce s nádory by něco takového nikdy neudýchaly.“ Nevěnuji tomu ale pozornost. Přibíhám k vysokému topolu a pomalu na něj začnu šplhat. Brzy se ocitám na větvi, která ústí k oknu do modře vymalovaného pokoje s poličkou, na níž jsou úhledně vyskládány baseballové míčky s podpisy všech hráčů národního týmu. Okno je otevřené, a tak tiše vlezu dovnitř. V prostorné posteli spí blondatý kluk a v nohou mu leží malý pes. V okamžiku, kdy přehoupnu obě nohy přes parapet, chlupáč zvedne hlavu a bleskovou rychlostí se postaví na všechny čtyři. Začne poplašeně skákat po posteli. Toto vyvádění doprovází ostražitý štěkot.

„Jen klid, Mickey, to jsem jenom já, Sally.“

Postava pod peřinou se pohne, s bručením se zvedne na loktech a promne si tvář. Pod očima se mu rýsují obrovské pytle, jako by probřečel několik nocí.

„Mickey, co šílíš? Všechny vzbudíš, ty pako-“ pak se zadíval do míst, kam směřoval pohled drobných psích očí jako korálky, do míst, kde jsem stála já. A pak zase strach. V jeho hlubokých modrých očích se zrcadlila panika, bolest a znova strach. Něžné láskyplnosti tam nezbyl ani kousek. Ve vyděšené křeči zaryl prsty do matrace, až mu zbělaly klouby.

Vítězná povídka

„Coopere, co se děje? Čeho se bojíš?“

Bolest, kterou se plnil jeho pokoj, mě vytlačovala ven. Seskočím z nejnižší větve stromu pod jeho okny a běžím. Znova. Bez dechu s rozbolavělými stehny k domu Theresy. Ta mi musí pomoci. Míjím domy, stromy, které lemují chodníky. Míjím černou kočku, která přede mnou s plačtivým mňoukáním prchá do vysoké okrasné trávy, jež je vysazena v předzahrádce jednoho z rodinných přízemních domů. A pak běžím okolo hřbitova, v nočním šeru strašidelné plochy obehnané vysokým zdobeným plotem. Zkracuji si přes něj cestu ke své kamarádce. Mihají se kolem mne náhrobky nejrůznějších tvarů, materiálů a smutečních textů do nich vyrytých. Plamínky zapálených svíček se třepetají v jemném poryvu větříku. Probleskují nocí a září jako stovky hvězdiček, které popadaly z oblohy.

Templetonovi, Woodovi, Prixovi, čtu zběžně jména zesnulých rodin. A pak. Pak to spatřím. Sally Brexová. Zastavím se a přečtu si jméno raději ještě jednou, pak znova a ještě dvakrát. Stojím nad svým hrobem, leží na něm čerstvě navršená hlína, čerstvé květiny a čerstvé věnce. Očima rychle přejíždím po textu psaným stříbřitou barvou, jež je vyveden pod mým jménem. Zemřela po dlouhodobém boji se zákeřnou nemocí. Jsi naše hvězda, co nikdy neuhasne. Podlomí se mi kolena a s tichým nářkem klesám na hrob. Na vlastní hrob. Hlínu smáčí moje hořké slzy, slzy lítosti, smutku a hlavně mučivé bolesti. „Sbohem maminko, tatínku, Tommy, Thereso a Coopere. Jednou se opět sejdem. Miluju vás!“

Broklová Bára, IX. D

Co se stalo ve škole?

PEJSKOVÁNÍ

Přestože Vánoce jsou už dávno za námi a my už jsme před nějakou dobou přivítali příchod nového roku 2019, zavzpomínejme ještě na počátek prosince, kdy se konal náš tradiční Mikulášský jarmark. Letos poprvé proběhla speciální sbírka pro psí útulek pořádaná naším žakovským parlamentem.

Moc děkujeme vám všem, kteří jste přispěli. Společně se nám podařilo vybrat více než tři tisíce korun a nashromáždili jsme nemalou hromádku dek, psích kapsiček a konzerv. Zvláštní poděkování také patří páťáčkům ze tříd A a C, kteří darovali pro pejsky také nemalou částku z peněz, které si sami vydělali na svých stáncích předvánočního jarmarku. Teď už jen zbývalo to všechno pejskům dopravit a zpříjemnit jim tak mrazivý počátek nového roku.

A tak jsme se ve středu 9. ledna vypravili vlakem ze Starého Města do Hodonína. Cesta nám rychle utekla a brzy jsme už stáli před vraty útulku. Obyvatelé útulku nás zdravili hlasitým štěkotem a po předání darů jsme neváhali pár chlupáčů i vyvenčit. A tak jsme vyrazili se třemi pejsky- Elinkou, Ťapkou a Sonicem na procházku po sněhem zavátých cestičkách.

Co se stalo ve škole?

Pejsky jsme ale kolem desáté hodiny museli vrátit a nastalo tak těžké loučení a opouštění. Následovala tedy ještě prohlídka zoo, kde jsme si prohlédli hlavně opice, tygry a vodní svět. Jiná zvířátka se nám moc ukazovat nechtěla.

A už nám nezbyvalo nic jiného, než se rozloučit s Hodonínem a z vlaku mu ještě naposledy zamávat. Okolo půl druhé jsme dorazili zpět do Starého Města a rozešli se domů.

Byl to krásný výlet. Tímto bychom Vás chtěli vyzvat - neváhejte a i vy zajďte do Hodonína nebo i jiného útulku zpříjemnit den pejskům malou procházkou, kteří se o mnoho neliší od těch, kteří na vás čekají, až přijdete ze školy či z práce. Pejsci vám budou vděční všude. Udělejte si chvílku a věnujte ji těmto chlupáčkům, kteří přišli o domov a o lásku svých pánů, kterým byli naprosto oddaní.

Broklová Barbora, IX. D

MYANMAR – DIVOKÁ CESTA DO BARMSKÉ ŘÍŠE

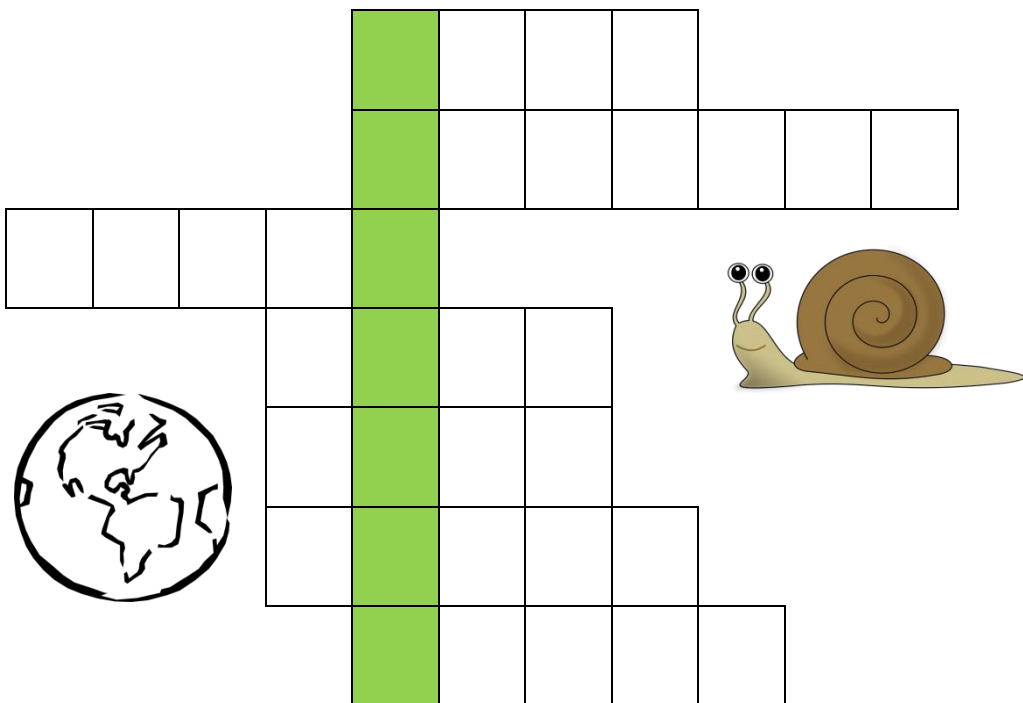

Dne 16. 1. 2019 se naše škola vydala do Kina Hvězda na zeměpisný dokument o zemi jménem Barma. Celá škola se sešla v 7:50 před kinem a vydali jsme se plni očekávání do sálu. V kině jsme se pohodlně usadili a

film začal. Nejdříve nás se zemí seznámili a poté se hrdina Adam Lelek vydal na cestu. Během své výpravy poznal spoustu krás celé Barmy. Vydal se úspěšně hledat pavoučí ženy, hlavní město Neipyijto a nádherné buddhistické chrámy. Do Barmy se chtěl Adam už dávno vydat, ale ta možnost se mu vyskytla až po delší době. V Barmě se mu nesmírně líbilo, protože splnila jeho očekávání a byli tam ti nejvstřícnější lidé. Ke konci filmu se vydal hledat největšího hada na světě – krajtů mřížkovanou. Se svým týmem a průvodcem se vypravili do pralesa, aby ji našli. To se jim nejdříve nepodařilo, ale poté na jednom z mnoha polí našli to, co hledali. Jako poslední vyrazil hledat domorodý kmen „mořských cikánů“ a to se mu také vydařilo. Po skončení filmu jsme se vydali zpět do školy na třetí hodinu a dlouho o něm diskutovali. Dokument byl krásný a zajímavý, tudíž bych ho doporučil všem, co mají rádi vzdělávací pořady a kanály.

Foret Kryštof, VII. B

Ověř si své znalosti i paměť

- 1.) Jeden ze zástupců obojživelníků, který se nazývá skvrnitý.
- 2.) Třicáté písmeno abecedy.
- 3.) Děvče = ?
- 4.) Hlemýžď = ?
- 5.) Projev radosti
- 6.) Stát vedle Thajska (nazývaný Myanmar).
- 7.) Největší stát zeměkoule.

Kalíš Jan, VI. B

Ověř si své znalosti i paměť

MYANMAR

Myanmar či 1. ___ je jedna ze zemí jihovýchodní Asie. Nachází se na 2. ___ straně poloostrova 3. ___ Indie při pobřeží Bengálského 4. ___ a Andamanského moře v 5. ___ oceánu. Sousedními státy jsou Bangladéš, Indie, Čína, Laos a Thajsko. Počet obyvatel země je odhadován kolem 6. ___ milionů. Novým hlavním městem je od konce roku 7. ___ Neipyijto. Úředním jazykem je 8. ____. Převážná většina obyvatel se hlásí k buddhismu.

1. a.) Bagan
b.) Barma
c.) Bremen

2. a.) západní
b.) jižní
c.) východní

3. a.) Přední
b.) Zadní

4. a.) moře
b.) zálivu

5. a.) Indickém
b.) Tichém

6. a.) 30
b.) 50
c.) 60

7. a.) 2000
b.) 2005

8. a.) barmština
b.) čínština

Vondrák Filip, VII. B

Co se stalo ve škole?

PLES RODIČŮ

Na začátku září zavládlo s prvními dny ve školních lavicích mezi deváťáky menší šílenství. Většina žáků chtěla začít brzy nacvičovat polonézu, a tak začalo hledání tanečních partnerek a partnerů a časté přemísťování jednotlivců z jedné skupinky do druhé.

Nakonec se ale vše uklidnilo a celkem čtyřicet pět tanečních párů bylo rozděleno do čtyř skupinek, se kterými paní učitelky Kašná, Králová, Mikulíková i pan ředitel Zabranský nacvičovali několik měsíců taneční choreografie.

Nadešel den D. V pátek 18. ledna jsme nezavítali ráno do školy, ale na Společensko kulturní centrum neboli Sokolovnu. Od rána jsme ještě nacvičovali, dolad'ovali poslední detaily, aby to večer mohlo vypuknout. Před šestou hodinou už sál zářil oslnivou bílou a mezi nimi prosvítaly vínové, světle fialové, modré a šedé košile tanečnicků.

Po odtančení všech skupinek nadešel čas na náš společný závěr, který vznikl pod taktovkou pana ředitele.

Tento ples překročil dva rekordy v historii naší školy. Měl nejvíce tančících párů a nejvíce cen v tombole!

A to byl náš ples! Všichni jsme si to moc užili. Mrzelo nás, že už je konec, že to všechno tak rychle uteklo a že čas už nejde vrátit. Do paměti se nám uložily krásné vzpomínky, ke kterým se budeme vracet s úsměvem na rtech po zbytek života.

Ještě jednou děkujeme členům SRPŠ, rodičům a hlavně paním učitelkám a panu řediteli za krásné nacvičení polonézy!

Broklová Barbora, IX. D

Tip na film

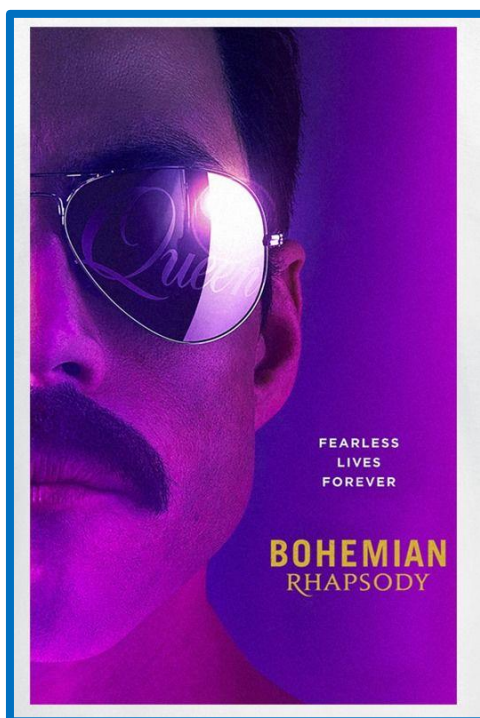
BOHEMIAN RHAPSODY

Životopisný / Drama / Hudební
Velká Británie / USA, 2018, 134 min
Režie: Bryan Singer

Už od podzimu se v kinech promítá jedno z největších lákadel, a to film *Bohemian Rhapsody*, který je oslavou jedné z nejlegendárnějších rockových skupin – *Queen*. Někteří jej určitě ještě neviděli, pojďme se proto společně podívat, na co se můžete těšit.

Film nejenom že vypráví příběh slavné skupiny, zaměřuje se i na jejich hudbu a především na život kontroverzního zpěváka Freddieho Mercuryho, který se svou tvorbou a svým životem vymykal všem zažitým stereotypům. Díky své osobnosti a neuvěřitelnému talentu se stal jedním z nejvýraznějších umělců všech dob. Kdo by neznal jejich ikonické písně, jako jsou „We Will Rock You“, „We Are the Champions“ nebo právě „Bohemian Rhapsody“?

Tip na film

Jejich příběh začíná bleskovým startem, pokračuje neřízenou životní spirálou a vrcholí nezapomenutelným a strhujícím vystoupením na koncertu Live Aid v roce 1985, který je mnohými označován za jeden z nejlepších koncertů všech dob. Jejich hudba dodnes udivuje a baví celý svět.

Rami Malek předvedl v hlavní roli Freddieho tak skvělý výkon, že dokonce kytarista Queen Brian May prohlásil: „Je neuvěřitelný. Bezpochyby bude na seznamu nominovaných na Oscara. Ztvárnil Freddieho takovým způsobem, že jsme ho začali vnímat jako Freddieho. Opravdu pozoruhodné.“

NĚKTERÁ OCENĚNÍ A NOMINACE:

Golden Globes - vítězství

- 2019 - Nejlepší film - drama
- 2019 - Rami Malek (Nejlepší herec - drama)

AACTA International Awards - vítězství i nominace

- 2019 - Rami Malek (Nejlepší herec)
- 2019 - Nejlepší film
- 2019 - Anthony McCarten (Nejlepší scénář)

Kalisz Jan, VI. B

Kam na jarňáky?

Jarní prázdniny nám pomalu ale jistě ťukají na dveře, zima je v plném proudu, tak se pojd'me společně podívat na pár tipů, kam by se dalo vyrazit.

Apartmentová rezidence ležící přímo **v městečku Gosau v Rakousku**, cca 100 m **od lanovky Hornspitzbahn** (2 min chůze) a dojezdu sjezdových tratí. Je zde jedinečný výhled na panoráma **rakouských Dolomitů**. Restaurace je v dosahu cca 20-50 m, obchod s potravinami se nachází v centru vzdáleném cca 2 km.

Ubytování **na Šumavě - Apartmány Laka** - se nacházejí v poklidné lokalitě **Národního parku Šumava** v nadmořské výšce cca 1000 m v obci **Nová Hůrka**. Nová Hůrka je často označována jako výchozí bod pro túry k nejvýše položenému ledovcovému jezeru v ČR, které nese příznačný název jezero LAKA. Nová Hůrka patří pod obec Prášíly a leží nedaleko centra zimní a letní zábavy a sportů **Železná Ruda**.

Pohádková vesnička nacházející se **na Vysočině ve Žďárských vrších** je zážitkem zejména pro děti. Vesnička je poseta domečky jako z pohádky, které jsou laděny do stylu obydlí pohádkových postavíček. Samozřejmě je také krytý bazén, posilovna a sladkosti od samotné Karkulky. V blízkosti se nachází také **Peklo Čertovina**, je zde možnost i lyžování a nejrůznějších výletů.

Vondrák Filip, VII. B

Pro legraci

Kohout se dívá, jak se kuřata opékají na grilu, a povídá: „Jo, jo, solárko a kolotoč. Na to vás užije!“

On: „Hele, ta slepice je nějaká smutná, nemám jí zaříznout?“

Ona: „No, když myslíš, že jí to rozesměje.“

Taxikář: „Bude to 250 Kč.“

Já: „Ouha, mám jen 235, nemohl byste trochu zacouvat?“

Baví se dva kutilové: „Představ si, že u mě včera ve tři v noci zvonil soused! Nekecám, ve tři v noci přišel a zazvonil... Já jsem se tak lekl, že mi normálně vypadla vrtačka z ruky!“

„Kdo jste?“

„Zloděj.“

„A proč jste takový malý?“

„Já jsem kapesní zloděj!“

Redakce

Kalisz Jan, Vondrák Filip, Foret Kryštof, Duda Marek, Doseděl Michal, Broklová Barbora, Vagundová Dominika, Vojtková Petra, Kusáková Veronika

Všechnálek / 5. číslo / roč. 2018–2019 / vyšlo 31. ledna 2019.

Na další číslo se můžete těšit na konci února 2019.